

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเรื่อง การเรียนรู้
คำศัพท์ตัวเลข โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแจ้ง
(เศียรคูราษฎร์บำรุง)

A study of academic achievement in foreign language learning
subjects.About learning number vocabulary using skill trainingof students in
grade 2Wat Chaeng School (Head of Guru Ratbamrung)

ณัฐา ไชยปลัด^{1*}

Nattha Chaipalad^{1*}

¹บ้านประโคนชัย ตำบลประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์; Ban Prakhon Chai, Prakhon Chai Subdistrict, Buriram Province

*Corresponding Author; e-mail : N.Nattha@gmail.com

Received : January 26, 2023; Revised : March 24, 2023; Accepted : March 25, 2023

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเรียนรู้คำศัพท์ตัวเลข โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแจ้ง (เศียรคูราษฎร์บำรุง) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำศัพท์ตัวเลขของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแจ้ง (เศียรคูราษฎร์บำรุง) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเรื่องคำศัพท์ตัวเลข โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแจ้ง (เศียรคูราษฎร์บำรุง) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 เพื่อศึกษาความพึงพอใจทางการเรียนการสอนเรื่องการเรียนรู้คำศัพท์ตัวเลข โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแจ้ง (เศียรคูราษฎร์บำรุง)

การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือการวิจัย 3 ประเภท คือ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน แบบทดสอบก่อนเรียน-แบบทดสอบหลังเรียน แบบฝึกทักษะ และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ 1) สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นต้น 2) สถิติการเปรียบเทียบใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ T-test Dependent 3) สถิติการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ โดยใช้เกณฑ์ E1/E2 ในการวิเคราะห์ข้อมูล

คำสำคัญ (Keywords) : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การเรียนรู้คำศัพท์ตัวเลข, แบบฝึกทักษะ

Abstract

The purpose of this research was to study academic achievement in learning number vocabulary. using skill training of 2 nd grade students at Wat Chaeng School (Siankururatbamrung) to develop the learning achievement in number vocabulary of 2nd grade students. Wat Chaeng School (Sian Guru Rat Bamrung) to develop academic achievement in vocabulary and numbers for students in Prathom 2 at Wat Chaeng School. (Head of Guru Ratbamrung) To compare academic achievement between before and after studying number vocabulary. Using skill training exercises for students in Grade 2 at Wat Chaeng School (Siankuru Rat Bamrung) To develop skill training to be effective according to the specified criteria of 80/80. To study satisfaction with teaching and learning about number vocabulary. using skill training of students in Prathom 2 at Wat Chaeng School (Sian Kururat Bamrung)

This research used 3 types of research tools: 3 learning management plans, a pre-class test - a post-class test, a skills training exercise, and a satisfaction assessment form. Statistics used to analyze the data used are divided into 3 types: 1) Basic statistics used in data analysis, such as percentage, mean, standard deviation, etc. 2) Comparison statistics used in data analysis, such as T-test Dependent. 3) Statistics for analyzing the effectiveness of skill training using the E1 criterion. /E2 in data analysis

Keywords : Academic achievement t, learning number vocabulary, skill practice

บทนำ (Introduction)

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551: 221)

หลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้

ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน สพฐ, 2551: 1-3)

ด้านการศึกษาของประเทศไทยนั้นกระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงมีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรของการเรียนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามกระแสของสังคม โดยหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป ซึ่งเป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทย และพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับติดต่อสื่อสารได้โดยสามารถรับและส่งสาร และมีความรู้ความเข้าใจสารสนเทศต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี โดยเน้นความรู้ความสามารถของผู้เรียนด้านวัฒนธรรมและทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนไปพร้อม ๆ กัน (กรมวิชาการ, 2544 : 1-2) ในการเรียนภาษาใดก็ตามทุกภาษามีองค์ประกอบที่สำคัญเหมือนกันคือคำศัพท์ไวยากรณ์ และเสียงการเรียนภาษาเพื่อจะให้เข้าใจภาษาได้ดียิ่งขึ้น คือผู้เรียนต้องทำความเข้าใจโครงสร้างของภาษาและการรู้ความหมายของคำศัพท์ (Long and Richards, 1987 : 305, อ้างถึงใน ดวงเดือน จงพานิช, 2542 : 3) ซึ่งกล่าวได้ว่าคำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของภาษา การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์มากและสามารถนำมาใช้ได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วย่อมช่วยให้การเรียนภาษาได้ผลดี (ดวงเดือน แสงชัย, 2539 : 118)

อุปสรรคยิ่งใหญ่ประการหนึ่งสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษจำนวนมาก คือ การไม่รู้ศัพท์ ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาการอ่านไม่เข้าใจ ฟังไม่รู้เรื่องไปจนถึงพูดไม่ได้และเขียนไม่ได้ ดังนั้น ผู้เรียนที่ต้องการเรียนภาษา เพื่อให้สามารถใช้ในการติดต่อสื่อสารได้ จำเป็นต้องรู้ศัพท์จำนวนมากพอ ผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญในการที่จะช่วยหาวิธีการต่าง ๆ ที่จะสอนคำศัพท์ให้ได้ผล การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนอกจากจะมุ่งพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้อง ตามโครงสร้างและหลักภาษาแล้ว หัวใจสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษอย่างหนึ่ง นอกจากโครงสร้างภาษาและไวยากรณ์แล้วคือคำศัพท์ เพราะถึงแม้ว่าผู้เรียนจะสามารถเรียนและเข้าใจไวยากรณ์ได้ดีแค่ไหนก็ตาม ถ้ามีข้อจำกัดเรื่องศัพท์ คือ รู้คำศัพท์น้อย จะขาดโอกาสในการที่จะเก่งได้ หรือความเป็นเลิศในการใช้ภาษาอังกฤษก็ย่อมถูกจำกัดไปด้วย ด้วยเหตุนี้ศัพท์ภาษาอังกฤษจึงถือว่ามีสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (นเรศ สุรสิทธิ์ 2550 : 28) คำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการสร้างความหมายที่มีความสำคัญในการสื่อสารมาก ดังที่ Wilkins (1972) กล่าวว่าถ้าไม่มีความรู้ไวยากรณ์จะทำให้สื่อความหมายได้น้อยมาก แต่ถ้าไม่รู้คำศัพท์จะไม่สามารถสื่อความหมายได้เลย หมายความว่า การเรียนภาษาที่สองต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ที่เพียงพอเพื่อให้การสื่อสารสามารถเข้าใจได้ ถึงแม้จะมีความรู้ด้านไวยากรณ์ที่จำกัด แต่ในทางตรงข้ามกัน ถ้าผู้เรียนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สองไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์จะไม่สามารถเข้าใจและสื่อสารอะไรได้เลยการที่ผู้เรียนจะสามารถเขียน หรือแต่งประโยคได้อย่างถูกต้องนั้น ผู้เรียนจะต้องรู้จักคำศัพท์ ความหมาย หน้าที่ของคำศัพท์ที่จะนำมาใช้เพื่อการเขียนนั้นถูกต้องตามรูปแบบไวยากรณ์ และจะนำไปสู่การสื่อสารที่ถูกต้อง การเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้คำศัพท์

ก็เป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะคำศัพท์ สามารถช่วยให้นักเรียนมีความรู้ เข้าใจข้อมูลเนื้อหาและสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องอีกทั้งยังสามารถใช้ในการสนทนาอย่างง่าย ๆ ในชีวิตประจำวันเพราะการสนทนาโดยใช้คำศัพท์เพียงคำเดียวอาจจะช่วยให้ผู้ที่สนทนาด้วยเข้าใจได้มากยิ่งขึ้น จึงทำให้การเรียนรู้คำศัพท์มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาในด้านอื่น ๆ อีกด้วย เจ้าของภาษาค้นเคยกับคำศัพท์โดยได้ยินได้ฟังและพบเห็นบ่อย ๆ ทั้งที่เป็นรูปประโยคและจากสถานการณ์ต่าง ๆ ก่อนที่จะสามารถใช้ภาษาได้ กล่าวได้ว่าคำศัพท์เหล่านั้นจะติดอยู่ในสมองและพร้อมที่จะนำมาพูดได้ทันทีนอกจากนั้นการพัฒนาความรู้เรื่องคำศัพท์ ยังเป็นสิ่งที่ผู้เรียนภาษาเองต้องการเพราะผู้เรียนมีความเชื่อว่าการรู้คำศัพท์จำนวนมากนั้น เป็นสิ่งที่แสดงถึงการพัฒนาทางด้านภาษาของตนเอง (Jordan, 1997) หากไม่มีความรู้ในเรื่องของคำศัพท์เลยการเรียนการสอนก็จะเป็นไปได้ช้าและยากลำบาก ฉะนั้นการเรียนรู้คำศัพท์จึงนับเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ครูผู้สอนควรมุ่งสอนคำศัพท์ แก่นักเรียนเพื่อนักเรียนจะสามารถนำไปใช้ในประโยคพื้นฐานต่างๆ อีกทั้งการเรียนรู้คำศัพท์เป็นพื้นฐานที่จะทำให้ผู้เรียนสร้างประโยคง่าย ๆ ที่พอจะสื่อสารได้รู้เรื่องก่อนที่จะพูดประโยคขั้นสูง ๆ ต่อไป ฉะนั้นการสอนศัพท์ต้องสอนให้ถูกต้อง รู้ความหมายและสามารถใช้คำศัพท์นั้นในประโยคหรือชีวิตจริงได้ ทั้งนี้ทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษจะได้ผลดีนั้นนักเรียนต้องมีความรู้ศัพท์เพื่อสามารถสื่อสารได้ตอบเข้าใจข้อความที่ฟังหรืออ่านได้อีกทั้งยังสามารถเขียนประโยคเพื่อสื่อความหมายได้ (อรุณี วิริยะจิตรา 2548 : 119-120)

ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนต้องใช้แนวทางจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับสถานการณ์และพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้หลากหลายรูปแบบที่จะช่วยสร้างความคิดรวบยอด ช่วยให้การเรียนบรรลุจุดประสงค์ได้รวดเร็ว การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับท้องถิ่นทำได้หลายลักษณะ ชุดฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้อย่างหนึ่ง ที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะด้วยตนเอง จะเร็วหรือช้าตามความสามารถของแต่ละบุคคล ผู้เรียนจะตอบสนองด้วยการเขียนคำตอบ (บุญชม ศรีสะอาด. 2551 : 76 - 83) ชุดฝึกทักษะยังเป็นสื่อที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน โดยใช้ชุดฝึกทักษะที่พัฒนาขึ้นนั้นเป็นการสร้างความสนใจให้การเรียนของเด็กเพิ่มมากขึ้น เกิดแรงกระตุ้นสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้มีเจตคติต่อวิชาที่เรียน รวมทั้งเป็นการตอบสนองแนวนโยบายการจัดการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 61 - 63) ที่ว่ารัฐต้องส่งเสริมและพัฒนาให้มีการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งสนับสนุนพัฒนาบุคลากรให้ผลิตสื่อ ใช้สื่อ และเทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ดังจะเห็นได้จากการใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแสดงให้เห็นว่าชุดฝึกทักษะมีส่วนช่วยส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องคำศัพท์ได้เป็นอย่างดี (ดลวรรณ พวงวิภาต. 2554 : 116-119)

จากการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแจ้ง(เศียรครุราชบุรุษ) เรื่องคำศัพท์ตัวเลข พบว่า นักเรียนไม่สนใจหรือขาดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากการเรียนการสอนแบบเดิม ๆ ทำให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กล่าวคือ

นักเรียนไม่สามารถบอกคำศัพท์เกี่ยวกับตัวเลขได้อย่างถูกต้อง และไม่มีความรู้ที่พียงได้นั้นไปต่อยอดในการเรียน

ผู้วิจัยคำนึงถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ และพบสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่กล่าวมานั้น ผู้วิจัยจึงสนใจสร้างสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนนั้นคือ แบบฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาให้นักเรียนให้มีทักษะด้านการเรียนรู้คำศัพท์ และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำศัพท์ตัวเลขของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแจ้ง(เศียรศุภราชบุรุษบำรุง)
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเรื่องคำศัพท์ตัวเลข โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแจ้ง(เศียรศุภราชบุรุษบำรุง)
3. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจทางการเรียนการสอนเรื่องคำศัพท์ตัวเลข โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแจ้ง(เศียรศุภราชบุรุษบำรุง)

การทบทวนวรรณกรรม (Literature Review)

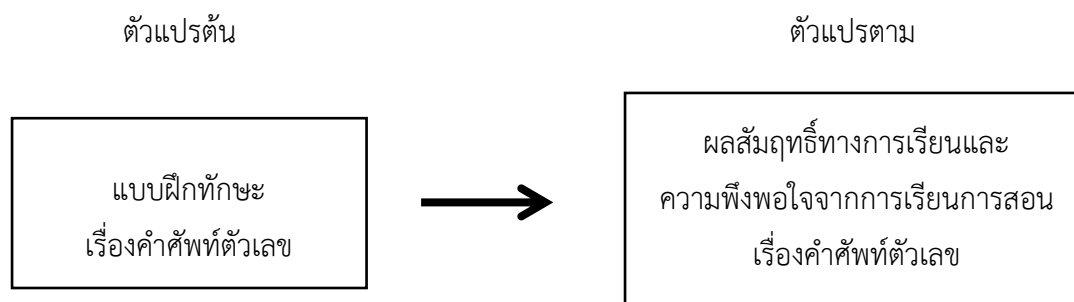
สุทธิดา ชัยประสิทธิ์ และ ขวาลิต เกตุกระทุ่ม (2565) ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนอง ด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางด้านความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง First Day at School ด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ.05 และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางด้านความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง First Day at School ด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รุสนา เจ๊ะเต๊ะ (2562) ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า 1. การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 83.01/81.47 แสดงว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.7010 แสดงว่าหลังจากเรียนด้วยพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียน มี

ความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 70.10 3. เปรียบเทียบทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เท่ากับ 24.44 คะแนน ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลองที่มีค่าเท่ากับ 11.40 คะแนน และจากการทดสอบ t-test ได้ค่า t-test เท่ากับ 33.87 แสดงว่าทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ความพึงพอใจโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

เพ็ญภา ตลับกลาง และภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล (2562) ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอน กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขยงเขต ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 2) ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมาก 3) ความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนและเรียนไปแล้ว 2 สัปดาห์ของนักเรียน พบว่านักเรียนมีความคงทนทางการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนและเรียนไปแล้ว 2 สัปดาห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าเฉลี่ยหลังเรียนไปแล้ว 2 สัปดาห์สูงกว่าค่าเฉลี่ยสอบหลังเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

1.1 ประชากรเป้าหมาย ได้แก่ การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประจําภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนวัดแจ้ง(เศียรศุภราชบุรีบำรุง) ตำบลประโคนชัย อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 14 คน

2. การเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ผู้วิจัยเลือกศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565
โรงเรียนวัดแจ้ง (เศียรศุภราชบุรีบำรุง) ตำบลประโคนชัย อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน ได้แก่

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Number 1-10
- 2) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Number 11-20
- 3) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Number 21-30

3.2 แบบฝึกทักษะ จำนวน 3 ชุด ได้แก่

- 1) แบบฝึกทักษะตัวเลข 1-10
- 2) แบบฝึกทักษะตัวเลข 11-20
- 3) แบบฝึกทักษะตัวเลข 21-30

3.3 แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน แบบปรนัย ตัวเลือก 3 ข้อ อย่างละ 1 ชุด
ชุดละ 15 ข้อ

3.4 แบบประเมินความพึงพอใจ จำนวน 8 ข้อ

ผลการวิจัย (Research Results)

1. ผลการวิเคราะห์หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ตัวเลข โดยใช้แบบฝึกทักษะ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแจ้ง(เศียรศุภราชบุรีบำรุง) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผล
ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ตัวเลข โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแจ้ง (เศียรศุภราชบุรีบำรุง)

เลขที่	แบบทดสอบ ก่อนเรียน	ร้อยละ	แบบทดสอบ หลังเรียน	ร้อยละ	แปลผล
1.	9	64.29	13	92.86	ดีเยี่ยม
2.	7	50.00	13	92.86	ดีเยี่ยม
3.	8	57.14	14	100.00	ดีเยี่ยม
4.	6	42.86	12	85.71	ดีเยี่ยม
5.	10	71.43	14	100.00	ดีเยี่ยม
6.	8	57.14	11	78.57	ดีมาก
7.	11	78.57	11	78.57	ดีมาก
8.	9	64.29	13	92.86	ดีเยี่ยม
9.	9	64.29	12	85.71	ดีเยี่ยม

10.	5	35.71	14	100.00	ดีเยี่ยม
11.	7	50.00	10	71.43	ดี
12.	8	57.14	11	78.57	ดีมาก
13.	7	50.00	14	100.00	ดีเยี่ยม
14.	10	71.43	12	85.71	ดีเยี่ยม
รวม	114	814	176	1243	
เฉลี่ย	8.14	58.16	12.43	88.78	ดีเยี่ยม
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.66		1.34		ดีเยี่ยม

จากตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ตัวเลข โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแจ้ง(เศียรคูราษฎร์บำรุง) พบว่า คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนโดยเฉลี่ยเท่ากับ 8.14 หรือร้อยละ 58.16 และมีคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนโดยรวมเฉลี่ยเท่ากับ 12.43 หรือร้อยละ 88.78 ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีพัฒนาการแตกต่างกันโดยเฉลี่ย 4.29 คะแนน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมของนักเรียนอยู่ในระดับดีเยี่ยม

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนคำศัพท์ตัวเลข โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแจ้ง(เศียรคูราษฎร์บำรุง)

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนจากการทดสอบ เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ตัวเลข โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแจ้ง(เศียรคูราษฎร์บำรุง) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	T	*p
ก่อนเรียน	14	8.14	1.66	6.97	.00
หลังเรียน	14	12.43	1.28		

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเรื่องเรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ตัวเลข โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแจ้ง(เศียรคูราษฎร์บำรุง) พบว่า คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนโดยเฉลี่ยเท่ากับ 8.14 คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ยเท่ากับ 12.43 และมีค่า t-test = 6.97 แสดงว่านวัตกรรมที่สร้างขึ้นทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้นโดยคะแนนก่อนและหลังเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผล ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแจ้ง

(เศียรศุภราชบุรีบารุง) ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	แบบฝึกทักษะ(E1)	แบบทดสอบหลังเรียน(E2)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-3	80.71	82.86

จากตารางที่ 3 ผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแจ้ง (เศียรศุภราชบุรีบารุง) ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 พบว่า คะแนนแบบฝึกทักษะ(E1) โดยเฉลี่ยเท่ากับ 80.71 คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน(E2) โดยเฉลี่ยเท่ากับ 82.86 คะแนน ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากผลการวิจัย เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ตัวเลข โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแจ้ง(เศียรศุภราชบุรีบารุง) มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ตัวเลข โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแจ้ง(เศียรศุภราชบุรีบารุง) โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีเยี่ยม มีการพัฒนาต่างจากก่อนเรียนคำศัพท์ตัวเลข โดยใช้แบบฝึกทักษะ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ตัวเลขมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญภา ตลับกลาง และภัทธีรา เทียนเพิ่มพูล (2562) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอน กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขียนเขต ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเรียนรู้คำศัพท์ตัวเลข โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแจ้ง(เศียรศุภราชบุรีบารุง) พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิดา ชัยประสิทธิ์ และ ขวลิศ เกตุกระทุม (2565) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนอง ด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางด้านความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง First Day at School ด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ.05

3. การใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ตัวเลข ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแจ้ง(เศียรศุภราชบุรีบารุง) มีประสิทธิภาพ 80.71 /82.86 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า

เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ โดยใช้แบบฝึกทักษะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุสนา เจ๊ะเต๊ะ (2562) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 83.01/81.47 แสดงว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4. ความพึงพอใจทางการเรียนการสอนเรื่องคำศัพท์ตัวเลข โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแจ้ง(เศียรสุราษฎร์บำรุง) อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการใช้แบบฝึกทักษะเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และลงมือปฏิบัติจริงทำให้นักเรียนได้สามารถสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุสนา เจ๊ะเต๊ะ (2562) ที่ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ความพึงพอใจโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอสำหรับการวิจัยครั้งนี้

ลักษณะการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง และมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้นวัตกรรม ควรใช้กระบวนการกลุ่มและการจูงใจร่วมกับรูปแบบการสอนแบบ บูรณาการเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีเป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนรู้จักการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะและความสามารถในการแก้ปัญหา จากการปฏิบัติจริง เพื่อนักเรียนจะได้นำไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม

2. ข้อเสนอสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

ควรมีการพัฒนาแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะด้านอื่น ๆ ที่จำเป็นในรายวิชาภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทักษะการจัดการ ทักษะการแก้ปัญหา หรือทักษะการทำงานร่วมกัน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง (References)

กชกร เป้าสุวรรณ และคณะ. (2550). *ความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการมาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์พิษณุโลก* [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

- กรมวิชาการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแกนกลางพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2530). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ.
- กุลธิดา ปัญญาจิรวุฒิ. (2547). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยศิลปากร
- จารุวรรณ เขียวอ่อน. (2551). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระคณิตศาสตร์ เรื่องรูปสี่เหลี่ยมชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะ [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จินตนา วงศ์อำไพ. (2551). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนและนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรูปแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2532). *ชุดการสอนระดับประถมศึกษา เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8 - 15*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ดลวรรณ พวงวิภาต. (2554). *ผลการเรียนรู้และความคงทนเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการเรียนด้วยหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยศิลปากร นครปฐม.
- ดวงเดือน จังพานิช. (2542). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบสัมพันธ์ขอบข่าย ความหมายและวิธีสอนปกติ [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ดวงเดือน แสงชัย. (2531). *การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงพร หวานเย็น. (2556). *การจัดการการสอนบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัย
- สุชาติ ทองอินทร์. (2551). *การพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเรื่องวีรกรรมคุณย่าโมชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

